

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Kristus ir augšāmcēlies! - Patiesi ir augšāmcēlies un uzkāpis debesīs!

Ar šiem kristiešu Lieldienu sveiciens vārdiem tika uzrunāts mūsu nelielais ganāmpulciņš Kunga Debeskāpšanas svētkos 29. maijā, kas Latvijas baznīcā tiek svinēti arvien oriģinālajā 40. dienā pēc Kristus Augšāmcelšanās. Kā apustuļi un Jēzus mācekļi, arī mēs devāmies pavadīt Kungu nelielajā procesijā, nesot Pestītāja — Uzvaras Ķēniņa statuju, kas pēc dievkalpojuma tika aiznesta projām no altāra, kur tā atradās visas 40 dienas pēc Lieldienu rīta skanīgā procesijas gājiena. Kristus redzamā veidā atstāja šo pasauli, uzkāpdams debesīs pie sava Tēva un mūsu Dieva, lai sagatavotu mums tur mājokli. Taču Viņš apsolīja palikt ar mums līdz pat laiku beigām, kad otrreiz atnāks virs zemes kā varens Valdnieks un Tiesnesis. Jēzus neredzamā klātbūtne izpaužas caur Viņa dibināto pestīšanas institūciju — Baznīcu, kas turpina Kristus iesākto atpestīšanas darbu pasaulē. Šī darbība realizējas caur svētajiem sakramentiem, kurus kā pestīšanas līdzekļus Kungs mums ir dāvājis Jaunajā Derībā. Tie nodrošina Kristus neredzamo klātbūtni mūsu vidū caur redzamajām zīmēm. Lieldienu laiks, kas ilgst 50 dienas un noslēgsies tuvajos Vasarsvētkos, ir intensīvs sakramentu dalīšanas laiks, kurā Baznīca priekšraksta saviem ticīgajiem attīrīt dvēseles no grēkiem un tās pabarot ar Vissvētāko Sakramentu, kuru visiem obligāti ir jāpieņem vismaz Lieldienu laikā. Diemžēl ļoti daudzi pseudotiecīgie ignorē šos Baznīcas baušļus un atliek grēksūdzi uz Aglonas svētkiem. Bet kur tad paliek Lieldienu laika svarīgais bauslis pieņemt Kristu svētās Komūnijas brīdī Euharistijā? Skumīgi apbrīnojama ir šādu neprātīgo draudzes locekļu attieksme pret savu dvēseli, kad pat vissvarīgākajos Lieldienu svētkos viņi nesakopj savu dvēseli un atstāj to badā, bet tajā pašā laikā miesu pārbaro ar visādiem gardumiem un labumiem... Kristus atpestīšanas darbs kulminēja tieši Pashas svētkos, kuros Viņš pats kļuva par Lieldienu Jēru, kuru mūsu grēki nogalināja uz krusta Lielajā Piektdienā. Taču Kristus sagrāva mūsu ienaidnieku — Nāvi un pārgāja no nāves uz dzīvību Augšāmcelšanās svētajā naktī. Tāpēc kristieši priecīgi svin šos vissvarīgākos svētkus veselas 50 dienas kā vienu lielu svētku dienu: “Šī ir diena, ko Kungs ir darījis, priecāsimies un liksmosim tajā!” Vai tad Aglonas svētki ir lielāki un svarīgāki par Lieldienu svētkiem? Par to vajadzētu aizdomāties daudziem Latvijas katoļticīgajiem, kuri pārceļ

Lieldienu bausli uz 14.-15. augustu.

Dārgie draugi! Vēl viens Lieldienu laiks praktiski jau ir aizvadīts mūžībā. Svētā Gara nosūtīšanas svētkos Baznīca svinēs savu Dzimšanas dienu. Ko mēs uzdāvināsim Baznīcai tajā dienā? Domāju, ka Baznīcai vismīļāka dāvana būs mūsu no grēkiem attīrīta un Svētā Gara piepildītā sirds. Tikai tīra dvēsele spēj izjust patiesu Sv. Gara prieku. Tad steigsimies to atbrīvot no grēku valgiem. Nestaigāsim ar smagajiem grēka maisiem uz muguras, kuri velk mūs uz ellī. Skolniekiem un studentiem šis ir eksāmenu laiks. Dārgie jaunieši! Atveriet plaši savas sirdis Svētajam Garam, lai jūs sajustu Viņa palīdzību eksāmenu laikā. Nāciet pie Kristus un lūdziet Viņu palīdzēt jums izdarīt pareizu dzīves izvēli pēc skolas beigšanas. Lūdzieties arī par Dieva sūfīto jums otro pusīti, kuru ir jāizlūdz no Kunga, lai jūsu laulība būtu laimīga. Nedzīvojiet grēcīgajās pirmslaulību attiecībās — tas ir liels ļaunums jūsu dvēselēm. Nebaidieties dzīvot saskaņā ar Dieva un Baznīcas likumiem, tie ir izpildāmi arī mūsdienās, ja tikai ir laba griba sirdī.

Vasarsvētkos ir arī paredzēta bērnu Pirmā sv. Komūnija. Ar lielu rūgtumu jānorauģās uz vecāku lielo bezatbildību un ticības vienaldzību savu bērnu garīgajā audzināšanā, kad šogad pie Pirmās Komūnijas gatavojas tikai pāris bērnu no Lielvārdes draudzes, kas nav maza. Kur paliek vecāku solījumi bērnu Kristības dienā turpināt tālāk viņus ievadīt Kristus noslēpumos caur Pirmo Grēksūdzi, Komūniju un Iestiprināšanu? Būs liela un smaga atbildība vecākiem Dieva priekšā par savu kristīgo pienākumu nepildīšanu! Par tādiem vecākiem var droši teikt, ka viņi reāli nemīl savus bērnus, ja viņiem nerūp bērnu dvēseles pestīšana. Ja no mazotnes bērnu sirsniņās netiks ielikti Dieva baušļu pamati, tad tos ieliks mūsdienu samaitātā pasaule un iela, kas izaudzinās jaunu mietpilsoņu patērētāju sabiedrību. Rādiet bērniem pozitīvo ticības piemēru!!!

19.06. Baznīca svinēs Kristus Miesas un Asiņu svētkus, kuru oktāvas svētdienā 22.06. būs Euharistiskā procesija ar 4 evaņģēlijiem. Sagatavosim savas sirdis uz šiem lielajiem mūsu ticības Kristus klātbūtnei zem maizes un vīna zīmēm manifestācijas svētkiem. Aicinām bērnus un jauniešus piedalīties procesijās mēneša pirmajās svētdienās un dziedāt korī.

Bet mūsu draudzes dievnams gaida savus palīgus, kuri nāktu to sakopt un restaurēt. Paldies visiem, kas to dara regulāri! Lai Dievs jūs visus sargā un svētī!!!

pr. Andris Solims

Jūnija mēnesī svinami vairāki nozīmīgi Baznīcas svētki:

8. jūnijā — Vasarsvētkos tiks svinēta mūsu garīgā atdzimšana un tie ir trešie nozīmīgākie svētki kristiešu liturģiskajā gadā pēc Lieldienām un Ziemassvētkiem. Svētkos piemin Svētā Gara nonākšanu pār Jēzus Kristus mācekļiem, kas bija sapulcējušies kopā ar Kristus Māti piecdesmitajā dienā pēc Jēzus Augšāmcēlšanās. Svētais Gars, Vasarsvētku dienā iemājojis apustuļos, ir palicis nesaraujāmā vienotībā ar Baznīcu, padarot īstenus tās sakramentus un patiesu tās mācību. Kristieši Vasarsvētkus uzskata par Kristīgās Baznīcas dzimšanas dienu. Vasarsvētku notikums apliecina, ka Baznīca nav cilvēku veidota organizācija, bet gan Svētā Gara iedvesmotu cilvēku kopība, kura nāk kopā dievnamos, kalpo un liecina citiem par Kristu nevis pienākuma dēļ, bet tāpēc, ka tā ir šo cilvēku garīga pārliecība un ticība.

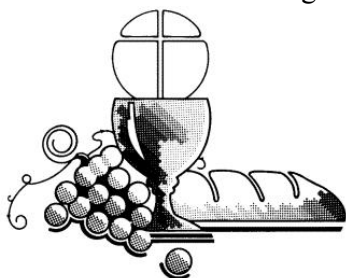
Svētā Gara un Vasarsvētku simbols ir balts balodis, kas nolaižas pār mums no debesīm. Tā spārnu skāriens simbolizē to, ka arī katra cilvēka personīgajā dzīvē nav citu spēku gara kā tikai Dieva Gars.

13. jūnijā svinēsim Svētā Antona (Antonija) no Padujas svētkus. Sv. Antons bija franciskāņu mūks, katoļu svētais un Baznīcas skolotājs, kā arī nabagu un ceļotāju aizbildnis. Pie sv. Antona vērsas pazudušo mantu meklēšanā. Kopš 19. gs. izplatījās paradums baznīcā savāktos ziedojumus nabagiem nosaukt par "Svētā Antonija maizi". Jāpiemin, ka sv. Antons ir franciskāņu ordeņa lepnums. Šī ordeņa baznīcās ir speciāli dievkalpojumi un ceremonijas sv. Antona godināšanai, kurās pasvēta baltās lilijas. Šie ziedi labi attēlo sv. Antona izcilu tikumu – sirdsšķīstību. Baltā lilija kristīgajā uztverē nozīmē nevainību, eņģelisku tikumu, kuru Jēzus Kristus vērtēja ļoti augstu un kuru ieteica saviem mācekļiem.

19. jūnijā svinam Vissvētākā Sakramenta (Kristus Miesas un Asins) svētkus. Šie svētki stiprina prieku un pateicību par Jēzus klātbūtni mūsu vidū, kā arī liecina par vienotību ticībā. Ikviens ir aicināts no jauna atklāt Euharistijas adorācijas nozīmi. To varam veikt gan individuāli, gan kopīgi, gan dziedot psalmus un dziesmas, gan lasot lūgšanas un pārdomas. Tomēr Vissvētākā Sakramenta adorācijā ir jāatvēl laiks arī klusumam, lai mēs spētu saklausīt dzīvā un klātesošā Kunga balsi.

24. jūnijā tiek svinēta Jāņa Kristītāja, Jēzus Kristus priekšvēstneša, dzimšanas diena

Baznīca no seniem laikiem saviem svētajiem svin vienīgi miršanas dienu, kad viņi atstāja šo pasauli un "piedzima" priekš debesīm. Svinamas ir tikai trīs dzimšanas dienas – paša Pestītāja, Dievmātes un Jāņa Kristītāja dzimšana. Šajā dienā dabas saulgriežus mēs uzlūkojam kā simbolu Jāņa Kristītāja dzīvei un viņa teiktajam. Ne katrs ir pamanījis, ka vārds "Jānis" ir kristīgas izcelsmes vārds ar nozīmi – "Dievs ir žēlīgs".

Jānim Kristītājam pieder vārdi "*Viņam vajag augt, bet man iet mazumā*" (Jņ 3,30), tādēļ šie svētki mums māca līdzīgi Viņam lūkoties uz Kristu. Laicīgā gaisma, kas kopš vasaras saulgriežiem iet mazumā, atgādina mums to pašu, lai Kristus mūžīgā gaisma mūsos augtu!

29. jūnijā — Svētā Pētera (*īstajā vārdā Simon bar Jona {Jonas dēls}*) un Pāvila diena. Pēteris bija viens no divpadsmit Jēzus Kristus apustuļiem, kuru Kristus nozīmēja par vecāko starp agrīnās kristiešu Baznīcas līderiem, bija pirmais Romas bīskaps un līdz ar to pirmais Romas pāvests. Interesanti, ka Sīmaņa vārds Jaunajā Derībā ir pieminēts 75 reizes, bet kā Pēteris pieminēts 154 reizes (tiekot saukts vārdā *Pétros* – "klints"). Ikonogrāfijā apustuli Pēteri parasti attēlo ar atslēgu rokās, kas simbolizē uzticēto ticības sargāšanu un apustulisko virsvāru.

Saskaņā ar Evaņģēliju, Pēteris bija paša Kristus izraudzītais Viņa vietnieks zemes virsū, klints, uz kuras Kristus uzcēla savu Baznīcu: "Tu esi Pēteris, un uz šīs klints es uzcelšu savu Baznīcu, un elles vārti to neuzvarēs. Un es tev došu Debesu valstības atslēgas: ko tu sasiesi zemes, tas būs sasiets arī debesīs; un ko tu atraisīsi zemes, tas būs atraisīts arī debesīs."

Sv. Pāvils pēc savas atgriešanās kristietībā kļuva par tautu apustuli un skolotāju. Abi apustuļi atdeva dzīvi ap 64. g.

Svētīgus svētkus vēlot, Ilze Sniedziņa

Kristus ir augšāmcēlies!

Ikreiz, kad esmu baznīcā, labprāt kādu mirkli lūgtos pie Dievmāmiņas altāra. Man nepatīk staigāt pa baznīcu, pievērsot sev uzmanību un traucējot jau esošos baznīcēnus.

Iepriekš bija jautājums - *kas Jums baznīcā nepatīk?*

Man nepatīk divas lietas - ja sieviete lasa fragmentu no Svētajiem Rakstiem, tad viņai ir jābūt tērptai sievišķīgi un tērpa garums zem ceļšā, un bez virsdrēbēm, arī vīriešiem ir jābūt uzvalkā, jo baznīca ir silta. Nepatīk, ka pieauguši vīrieši sēž kreisajā (sieviešu) pusē. Lūgšanu grāmatas 412. lappusē par to ir teikts.

Paldies par dziļi saturīgo, ticībā pārliecinošu, sirds aizkustinošu dievkalpojumu Lieldienu rītā. Paldies!

Lidija Apsīte

Maija lūgšanas

Ar rūgtenu ievu smaržu,
Kad pavasars Latgalē zied,
Pie baltajiem ceļu krustiem
ticīgā tauta dzied.

Pār kalniem atskan dziesmas,
Kā vīraks tās debesīs kāpj.
Tās Dievmāti svēto aizlūdz
Palīdzēt tiem, kam sāp.

Ar ievu un ceriņu smaržu,
Kad maija mēness vēl zied,
No Dievmātes svētību lūdzot,
Tauta pie krustiem dzied.

Vissvētākā Jaunava Marija, pazemīgākā starp cilvēkiem un cildenākā Dieva priekšā, tik liela Kunga acīs! Viņš paaugstināja Tevi tik ļoti, ka izraudzīja par sava Dēla Māti un iecēla par debesu un zemes Karalieni. Es pateicos Dievam, ka Viņš ir Tevi pagodinājis. Es līksmojos kopā ar Tevi, ka esi tik vienota ar Dievu, ka neviena radība nevarētu būt Viņam vēl tuvāk. Ak, svētītā starp sievietēm, izlūdz arī mums Dieva svētību! Tu mūsu pestīšanas cerība drošā, Dievmāte Marija, debesu lilija košā.

Sāpju Māte, Tavas asaras sagrauj elles valstību. Caur Tavu dievišķo pazemību, krustā sistais Jēzu, pasargā visu pasauli no tai draudošiem maldiem. Ak, Marija, mīlestības, ciešanu un žēlastības Māte, mēs lūdzam Tevi: apvieno savas lūgšanas ar mūsējām, lai Jēzus, Tavs Dievišķais Dēls, dzirdētu mūsu lūgšanu un Tavu Mātes asaru vārdā, reizē ar žēlastību, kuru lūdzam, dāvātu mums mūžīgās dzīves kroni.

Vēl brūces nav sadzijušas un cilvēces ļaunums sāp,
Kad četrdesmitā dienā pie Tēva Dēls debesīs kāp.
Vien spoža gaisma no augšas pār Māti un mācekļiem plūst,
Skan mierinot Jēzus vārdi un atvadu asaras žūst.
Steidz mācekļi grūtajā ceļā kā viens Jēzus mācību nest
Un cilvēci izglābt no grēkiem, uz ticību pasauli vest.
Bet mīlā skumīgā Māte drīz debesīs uzņemta tiks
Un mūžīgās slavas kroni Dievs svētajā galvā tai liks.

Apkopoja: Eleonora Graube

*Lai asaras Tavas nekrīt uz bruģa, tās samītas taps
Un izžūs kā rasa lāses, saulē kas zuda,
Bet sirds pēc taisnības un miera slāps.
Izraudi asaras dievnamā, un tu tapsi glābts.
Izraudi tās atzišanā, piedošanā, lūgšanā un
mīlestībā.
Dod vietu Kristum dvēselē savā,
Un viņš būs tavs sargs, tavs miers un izlīgšana.
Izraudi asaras savas Dieva mīlestībā.*

Valērija Kalve

Ziedošā jūnija melnie ziedi**14. jūnijs**

Tā melna diena vēsturē
Ir sāpe latvju dvēselē -
Asa, asa dedzinoša,
Nedziestoša sirdī sāp.

Ne dūmu vairs, ne uguns liesmu,
Bet melnās ogles kvēlot kvēl.

Melnā diena, sāpju diena
Latvju tautas vēsturē.

Gadi mainās, nāk un aiziet
Sāpju diena nāk tiem līdz.

Un, kad ziedos jūnijs plaucis,

Sāpju rētas vaļā ver

Pēc Dzimtenes daudz balsis sauca,
Sāp dvēselē to atbalsis.

Tās melnās sāpju dienas Latvijas tautas vēsturē ir bijušas vēl un vēl diemžēl. 1940. gada 17. jūnijā Latviju okupēja PSRS karaspēks.

1941. gada 14. jūnijā latviešu ģimenes lopu vagonos izsūtīja uz Sibīrijas cietumiem un lēģeriem

1941. gada 22. jūnijā sakās līdz šim asiņainākais karš cilvēces vēsturē.

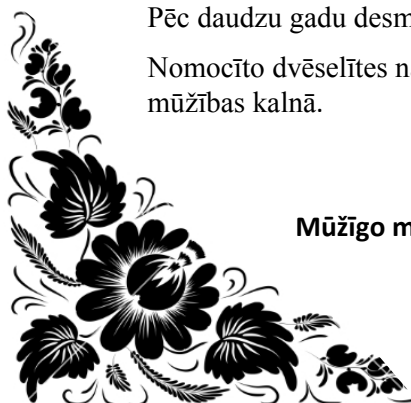

Pēc daudzu gadu desmitiem, vasarām un ziemām
Ar sasalušām asarām, ar izraudātām cerībām
Nomocīto dvēselītes nāk un nāk uz mājām
Ar dziļām rētām dvēselē, kuras nesadzīst,
Pie savas tautas Dzimtenē, kura neaizmirst
To ļaunumu - to Sibīrijas mēri,
Kas dvēs'les plosīja, kā alkatīgi zvēri.

Dvēselītes atgriežas ar sāpju rētām skaudrām,
To dienu pieminot mēs - visa tauta - raudam,
Pēc daudzu gadu desmitiem Sibīrijas salā
Nomocīto dvēselītes nāk un nāk uz mājām -
mūžības kalnā.

Valērija Kalve

**Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs,
un mūžīgā gaisma lai
atpīd viņiem!**

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **8:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās:
sv. Mise pl. **18:00**.

Katru dienu pēc sv. Mises būs Jēzus Sirds dievkalpojums, ko praktizējat arī ģimenēs!

2. jūnijā — pl. **18:00** pr. Andra Solima pateicības sv. Mise par **Priesterības 23 gadiem**

4. jūnijā — pl. **18:00** jauniesvētītā priestera no Polijas Denisa Krivososova sv. Mise ar primicianta svētību tautai.

8. jūnijā — **Vasarsvētkos jeb Svētā Gara nosūtīšanas svētkos:**
bērnu **Pirmā svētā Komūnija** pl. **11:00**.
Noslēdzas Lieldienu laiks!

15. jūnijā — **Vissvētākās Trīsvienības svētki**

19. jūnijā — **Kristus Miesas un Asiņu svētkos:**
13:00 — sv. Mise ar **Laulības sakramentu**.
18:00 — **svētku svinīgais draudzes dievkalpojums.**

22. jūnijā — **Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas svētdienā:**
11:00 — sv. Mise un Euharistiskā procesija ar 4 evaņģēlijiem

23. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku Vigilijā:**
12:00 — sv. Mise

24. jūnijā — **Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētkos:**
12:00 — sv. Mise

27. jūnijā — **Vissvētākās Jēzus Sirds svētkos:**
18:00 — **svinīgais dievkalpojums.**

28. jūnijā — **Bezvainīgās Marijas Sirds svētkos:**
11:00 — sv. Mise

28. jūnijā — **Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētku Vigilijā:**
18:00 — sv. Mise

29. jūnijā — **Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki**

Ir jācieš, jo ja paraudzīsīties uz krucifiksu, tu ievērosi: Jēzus ir noliecis savu galvu, jo Viņš vēlas tevi noskūpstīt.

Jēzus rokas ir atplestas, jo viņš vēlas tevi apkampt. Viņa Sirds ir atvērta, lai tevi tajā uzņemtu.

Kad tu jūties nožēlojams, paraugies uz krucifiksu, un tu sapratīsi, kas patiesībā notiek.

Ciešanas, sāpes, skumjas, pazemojumi, vientulības sajūta nav nekas cits kā Jēzus skūpstis. Tā ir zīme, ka tu esi pienācis Jēzum tik tuvu, ka Viņš var tevi noskūpstīt.

Vai jūs saprotat, brāļi? Ciešanas, sāpes, pazemojumi – tas ir Jēzus skūpstis. Dažreiz jūs būsi tik tuvu Krustā Sistajam, ka Viņš varēs jūs noskūpstīt. Ciešanām ir jānāk – arī jūsu dzīvē tām ir jānāk, tāpat kā tās ienāca Jēzus dzīvē. Tikai nekad nerādiēt īgnu seju. Ciešanas ir Dieva dāvana. Un tas attiecas tikai uz tevi un Jēzu.

Māte Terēze

Pēc draudžu locekļu ierosinājuma ieviešam avīzītē nelielu sadaļu: "Tīcīgie jautā, priesteris atbild".

1. Kāpēc Vissvētākās Jaunavas Marijas altāris ir labajā pusē - vīriešu, nevis kreisajā, kā visās katoļu baznīcās?
2. Kur likt vecās lūgšanu grāmatas un Rožukroņus? Viena nolietota latgaliskā drukā, otra 1943. gadā izdota arī palietota, bet ir dziesmas ar visām notīm.

Lidija Apsīte

Pr. Andris Solims: 1. Senais baznīcas sadalījums, kad sievietēm jāsēž dievnama kreisajā, bet vīriešiem — labajā pusē, šodien vairs nav spēkā. Baznīca priecājas, kad visa ģimēnīte lūdzas kopā dievkalpojumā, visiem ģimenes locekļiem atrodoties vienkopus. Tāpēc nav jāšķiro, kurā pusē sēdēt vīriešiem vai sievietēm: visi ir vienādi un līdzīgi baznīcā, kur nav privāto vai privilīģēto sēdvietu.

Attiecībā uz Dievmātes altāra izvietojumu nav nekādu konkrētu priekšrakstu. Tas ir atkarīgs no dievnama arhitektūras un dizaina, kur kāda altārglezna vairāk iederas. Protams, arī draudzes atbildīgā priestera — prāvesta rīkojums bieži ir noteicošs, kur kādu altāri vai svētgleznu novietot dievnamā.

2. Ja ir iespējams vēl turpināt izmantot vecās lūgšanu grāmatas, tajās noteikti atradīsies daudz skaistu, bieži vien jau aizmirstu lūgšanu un dziesmu. Ja lūgšanu grāmatiņa vai rožukronis ir nelietojamā stāvoklī, tad tos var sadedzināt un pelnus aprakt vietā, kur neviens nestaigā, piem., kādā lielākā puķu podā...

Apsveicam:

pr. Andri Solimu Priesterības 23. gadskārtā 2.06. un Dzimšanas dienā 10.06.

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)

Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

